

РЕШЕНИЕ

№ 3239

гр. София, 16.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 31 състав,
в публично заседание на 20.02.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Веселина Женаварова

при участието на секретаря Розалия Радева, като разгледа дело номер **8861** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.145 и сл. АПК във вр. с чл.93, ал.10 във вр. с ал.6 ЗООС.

Образувано е по жалба, подадена от „Еко Енерджи 2006“ООД срещу Решение за преценяване необходимостта от О. №ВА-103/ПР/2022 от 05.08.2022г. на директора на РИОСВ-В., с което е решено да се извърши О. на ИП „Изграждане на втори вятърен генератор“ в поземлен имот №83017.31.53, [населено място]“. В жалбата се твърди, че оспореното решение е незаконосъобразно като постановено при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила – необосновано и в нарушение на материалния закон и целта му. Конкретно се сочи, че решението е немотивирано, в нарушение на принципи на административния процес – за законност, съразмерност, равенство, самостоятелност и безпристрастност, бързина и процесуална икономия; че неправилно административният орган е определил степента на значимост на въздействието върху околната среда, съобразно залегналите в чл.7 от Наредбата за условията и реда за извършване на оценка на въздействието на околната среда изисквания, като неправилно е преценил и вероятната степен на отрицателно въздействие върху защитените зони съобразно изискванията на чл.15 и критериите по чл.16 от Наредбата за условията и ред за извършване на оценка за съвместимостта на планове, програми, проекти и инвестиционни предложения с предмета и целите на опазване на защитените зони относно въздействието на ИП върху птиците и прилепите, кумулативното му въздействие с други реализирани и разрешени ИП, въздействието на строителните работи при осъществяването му. Иска се отмяна на

оспорваното решение на директор на РИОСВ-В., като му се върне преписката за ново произнасяне.

Жалбоподателят „Еко Енерджи 2006“ООД, в съд.з. чрез адв.К. и представена от него писмена защита, поддържа жалбата. Претендира за направените по делото съдебни разноски.

Ответникът по оспорването - директор на РИОСВ-В., в представена по делото писмена защита, оспорва жалбата.

Съдът, като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателствата, прие за установено от фактическа страна следното:

През 2006 г. по искане на „Еко Енерджи 2006“ООД от директора на РИОСВ-В. е издадено Решение № 33-ПР/2006 г. за преценяване на необходимостта от извършване на оценка на въздействието върху околната среда на ИП „Изграждане на 2 бр. ветрогенератора“ в поземлен имот №031029, землище на [населено място], [община] с разрешени технически параметри: височина на кулата - до 50 метра; диаметър на ротора - до 52 метра; номинална мощност - до 0.850 MW, като с решението е постановено да не се извършва О.. През 2008г. възложителят е изградил и въвел в експлоатация първия от двата ветрогенератора.

Процесното ИП предвижда “Изграждане на втори вятърен генератор“ в поземлен имот №83017.31.53, с площ 4 089 кв. м, стар номер 031029, вид територия урбанизирана, НТП за електроенергийното производство, [населено място], [община], област Д.. Ветрогенераторът е променени технически параметри: Височина на кулата - до 113 метра; Диаметър на ротора - до 71 метра; Номинална мощност - до 2,3 MW. Основният процес е преобразуването на енергия от вятъра в механична енергия, чрез турбина с три витла. Механичната енергия се преобразува в електрическа чрез редуктор, който задвижва асинхронен електрически генератор. Вятърната турбина представлява отделен самостоятелен обект - конусовидна стоманена кула върху бетонова основа.

ИП се намира в близост до следните защитени зони от екологичната мрежа Натура 2000: Защитена зона /33/ за опазване на дивите птици BG0002051 “К.” - на около 7,5 км, обявена със Заповед № РД-559/21.08.2009 г., изм. и доп. Заповед № РД-97/06.02.2014 г. и Заповед № РД-818/12.12.2017 г. на министъра на околната среда и водите; 33 за опазване на дивите птици BG000156 „Ш. езерен комплекс“ - на около 2 км, обявена със Заповед № РД-259/16.03.2010 г., изм. и доп. Заповед № РД-698/25.08.2020 г. на министъра на околната среда и водите; 33 за опазване на природните местообитания и дивата флора и фауна BG0000621 „Езеро Ш.-Езерец” - на около 3 км, обявена със Заповед № РД-1044/17.12.2020 г. на министъра на околната среда и водите; 33 за опазване на природните местообитания и дивата флора и фауна BG0002097 „Комплекс К.” - на около 7,5 км, обявена със Заповед № РД-815/12.12.2017 г. на министъра на околната среда и водите; 33 за опазване на природните местообитания и дивата флора и фауна BG0000130 “Крайморска Д.” - на около 1,8 км, обявена със Заповед № РД- 793/20.12.2018 г. на министъра на околната среда и водите.

С обжалваното Решение за преценяване необходимостта от О. №ВА-103/ПР/2022 от 05.08.2022г. на директора на РИОСВ-В., е решено да се извърши О. на ИП „Изграждане на втори вятърен генератор“ в поземлен имот №83017.31.53, [населено място]“. Изложени са мотиви, че за ИП не са отчетени

въздействията с преминалите по реда на глава шеста на ЗООС и глава втора на З. намерения, както и с други планове, програми и проекти в област Д.. Административният орган е посочил, че ИП се намира в близост до защитени зони от екологичната мрежа „Натура 2000“ - 33 BG0002051 “К.”, 33 BG000156 „Ш. езерен комплекс“, 33 BG0000621 „Езеро Ш.-Езерец“, 33 BG0000573 “Комплекс К.” и 33 BG0000130 “Крайморска Д.”, поради което е приел, че реализацията на ИП има вероятност да окаже значително отрицателно въздействие върху природни местообитания, популации и местообитания на видове, предмет на опазване в защитени зони, в частност птици и прилепи. Прието е и, че по време на строителните работи се очаква пряко и отрицателно въздействие на шум, което ще доведе до безпокойство и намаляване числеността на видовете, предмет на опазване в защитените зони; както и емисионно натоварване на атмосферния въздух.

Решението е съобщено на жалбоподателя на 05.08.22г. Обжалвано е по административен ред на 16.08.2022г. пред министъра на околната среда и водите, като жалбата е входирана в министерството на 24.08.2022г. /л.72 от делото/. Липсват данни министърът да се е произнесъл по подадената пред него жалба в срока по чл.97, ал.1 АПК, поради което на 20.09.22г. е подадена и жалба до съда.

При така установената фактическа обстановка, съдът формира следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима. Подадена е от участник в административното производство със засегнати права и законни интереси; в срока по чл.149, ал.3 АПК; срещу подлежащо съгласно чл. 98, ал. 2, изр. второ от АПК на обжалване решение на директор на РИОСВ В. по чл.93, ал.6 ЗООС.

С обжалваното решение на основание чл. 93, ал. 1, т. 2, ал. 3 и ал. 6 от Закона за опазване на околната среда (ЗООС), чл. 7, ал. 1 и чл. 8, ал. 1 от Наредбата за условията и реда за извършване на оценка на въздействието върху околната среда (НУРИОВОС) и чл. 40, ал. 5, вр. ал. 3 от Наредбата за условията и реда за извършване на оценка на съвместимостта на планове, програми, проекти и инвестиционни предложения с предмета и целите на опазване на защитените зони (Наредба за ОС) и въз основа на представена от възложителя/жалбоподател писмена документация по Приложение 2 към чл. 6 от Наредбата за О. е решено да се извършва оценка на въздействието върху околната среда за инвестиционно предложение „Изграждане на втори вятърен генератор“ в поземлен имот №83017.31.53, площ 4 089 кв. м, стар номер 031029, вид територия урбанизирана, НТП за електроенергийното производство, [населено място], [община], област Д.“, реализацията на което има вероятност да окаже значително отрицателно въздействие върху природни местообитания, популации, и местообитания на видове, предмет на опазване в защитени зони.

След преглед на представената документация и на основание чл. 40, ал. 3 от Наредбата за ОС, въз основа на критериите по чл. 16 от същата, е направена преценка за вероятната степен на отрицателно въздействие на ИП върху най - близко разположените защитени зони, съгласно която гореописаното инвестиционно предложение има вероятност да окаже значително отрицателно въздействие върху предмета на опазване в зоните.

При постановяване на решение по чл. 93 от ЗООС административният орган действа в условията на оперативна самостоятелност, т.е. при предоставена възможност за всеки конкретен случай да прецени дали да бъде извършена О., като

целесъобразността на взетото решение (правилността на преценката) не подлежи на контрол от съда. Съгласно разпоредбата на чл. 169 от АПК, при оспорване на административен акт, издаден при оперативна самостоятелност, съдът проверява дали административният орган е разполагал с оперативна самостоятелност и спазил ли е изискването за законосъобразност на административните актове. Следователно, съдебният контрол върху актове от категорията на оспорения се ограничава само до външните граници и рамки на оперативната самостоятелност, очертани от петте изисквания за законосъобразност на административните актове по чл. 146 и обхваща проверката дали са издадени при упражняване на правомощия в рамките на законово предоставена дискреционна власт и спазването на изискванията по чл. 4, ал. 2 и чл. 6 от АПК.

В случая, обжалваното решение е постановено в рамките на предоставената на административния орган възможност да прецени въз основа на фактически установеното необходимостта от извършване на О., т.е. при упражняване оперативна самостоятелност и при спазване на изискванията за законосъобразност на административните актове. Решението е издадено от компетентен орган. Според чл. 93, ал.3 ЗООС, компетентен да извърши преценка на необходимостта от извършване на О. за предложения по чл.93, ал.1, т.1-3 ЗООС е Директорът на съответната РИОСВ. Съдът приема, че административният акт е издаден от компетентен орган –директорът на РИОСВ-В. в рамките на предоставените му по закон правомощия и в рамките на териториалната му компетентност.

Решението е издадено при спазване изискванията за писмена форма. То съдържа всички реквизити, съгласно общата норма на чл. 59, ал.2 от АПК, вкл. фактически и правни основания за издаването му.

Административният акт е подробно мотивиран с позоваване на доказателства и приложима нормативна уредба. Изложените в решението мотиви дават възможност, както за извършването на съдебен контрол за законосъобразност на административния акт на посочените в чл. 146 от АПК основания, така и за защита правата и законните интереси на засегнатите лица. При издаване на оспорения акт са не са допуснати съществени нарушения на административно-процесуалните норми, които да са основание за отмяна на оспореното решение.

В хода на протеклото административно производство не са нарушени правата на жалбоподателя и на обществеността, като са осигурени в достатъчна степен публичност и достъп до информация за ИП съгласно предписанията на нормативните актове.

Условията и редът за извършване на преценка на необходимостта от О. са уредени детайлно в НУРИОВОС. От представените по делото писмени доказателства се установява, че процедурата по чл. 4, ал.1 и ал.2 (публикувано обявление на 01.04.21г.), чл. 5, ал.1 и ал.2, и чл. 6 от НУРИОВОС е спазена и съдът не установява нарушения в тази връзка. Представени са доказателства за надлежно публично оповестяване на инвестиционното предложение, с което се изпълняват нормативните изисквания, насочени към осигуряване на публичност и достъпност до информация за инвестиционното намерение в най-ранен етап, уредени чл. 4 и чл. 6 от НУРИОВОС.

Спазени са нормите на чл. 7 от НУРИОВОС, във вр. с чл. 93, ал.4 ЗООС. Компетентният орган е преценил необходимостта от извършване на О. като е определил степента на значимост на въздействието върху околната среда въз основа на: представената от възложителя информация; критериите по чл. 93, ал. 4 ЗООС.

При постановяване на оспореното решение не са допуснати нарушения на материалноправни разпоредби. Компетентният орган е преценил необходимостта от извършване на О. като е определил степента на значимост на въздействието върху околната среда въз основа на представената от възложителя информация, съобразявайки критериите по чл. 93, ал. 4 от ЗООС. Той е приложил правилно относимите материалноправни норми към установената от него фактическа обстановка.

След преглед на представената документация и на основание чл. 40, ал. 3 от Наредбата за ОС, въз основа на критериите по чл. 16 от същата, е направена преценка за вероятната степен на отрицателно въздействие на ИП върху най-близко разположените защитени зони, съгласно която гореописаното инвестиционно предложение има вероятност да окаже значително отрицателно въздействие върху предмета на опазване в зоните.

За да направи горния извод е преценен вида на инвестиционното предложение с оглед квалифицирането му в някоя от хипотезите по чл. 93, ал.1 ЗООС. Административният орган законосъобразно е решил, че същото представлява съоръжение за производство на електроенергия посредством вятър по Приложение № 2 към ЗООС /т.3, б.“и“/и съгласно чл. 93, ал. 1, т.1 и т. 2 от ЗООС подлежи на преценка за необходимостта от извършване на О.. При наличие на подадена изискуема документация съгласно Приложение № 2 от НУРИОВОС и за публичното оповестяване на ИП, административният орган е изследвал необходимостта от извършване на О. въз основа на всеки от показателите по чл. 93, ал.4 ЗООС. Ответникът е приел, че ИП има вероятност да окаже значително отрицателно въздействие върху природни местообитния, популации и местообитания на видовете, предмет на опазване в защитените зони. Пред съда от страна на ответника е представена картова схема на зоната на мрежа „Натура 2000“ за землището на Ш., от което се установява, че имотът, предвиден за застрояване с ветрогенератора, по ИП е в непосредствена близост до защитени зони. Аргументите по отделните критерии са изложени в мотивите от т.І до т.ІІІ. Решението на административния орган се основава на преценката на ответника, направена в рамките на неговата материална компетентност и в упражняване на предоставената му от закона дискреционна власт. Останалите мотиви на административния орган по всеки от изследваните показатели по чл. 93, ал.4 ЗООС се основават на релевантни факти и обстоятелства от значение за определяне на степента на значимост на въздействието върху околната среда и съответно за преценка на необходимостта от извършване на О. за ИП и в този смисъл, същите са обосновани. В оспорения акт в необходимата и достатъчна степен е обоснован изборът на предвидената в закона алтернатива при упражняване на дискреционна власт, като същият е издаден при спазване на специалните нормативни изисквания за неговото съдържание.

Формално, искането е окомплектовано с изискуемите документи по чл. 6, ал.1 от НУРИОВОС и съдържа информация по всички точки от Приложение № 2 по чл. 6, ал.6 от НУРИОВОС, но в оперативната самостоятелност на административния орган е да прецени, с оглед предоставената от инвеститора информация за спецификите на процесното ИП, и данните в РИОСВ относно процедираните в периода след 2006г. множество ветрогенератори на територията на [община] и област Д., необходимостта от оценка на потенциалното им кумулативно въздействие по отношение на

защитените зони, и видовете в тях, както и мигриращите такива. Видно от заключението на вещото лице след 2006г., когато в района не е съществувал ефекта на натрупване на ветрогенератори, са процедурани 14 инвестиционни предложения относно изграждането на 20 броя ветрогенератора в [община]. В тази връзка съдът приема, че доколкото ИП не е реализирано при условията на първото решение да не се провежда О. през 2006г., което вече е загубило действието си пет години след издаването си, същото не следва да бъде съобразявано при издаването на оспореното в настоящото производство решение на директора на РИОСВ, още повече че новото ИП е с различни параметри от първото. Независимо, че ИП не попада в защитени зони от екологичната мрежа Natura 2000, изложени са мотиви, че към момента на издаване на решението, конкретното ИП в съвкупност с всички останали и реализирани ИП, може да доведе до неприемливи кумулативни въздействия. Спазени са и изискванията на Наредбата за условията и реда за извършване на оценка за съвместимостта на планове, програми, проекти и инвестиционни предложения с предмета и целите на опазване на защитените зони. Съобразно чл. 40, ал. 3 от посочената Наредба е установена допустимостта на предложението и е извършена преценка за вероятната степен на отрицателното въздействие върху защитените зони, отстоящи от процедурания ветрогенератор на 7,464км. - ЗЗ“К.“ и „Комплекс К.“, на 2,168км.-ЗЗ „Ш. езерен комплекс“ и на 3,902км.-„Езеро Ш.-Езерец“. Установено е, че териториалният обхват на инвестиционното предложение не попада в защитени зони по чл. 6, ал.1 З., пряко не се засягат защитени територии по ЗЗТ, като характера, местоположението и начина на реализиране на инвестиционното намерение, обаче при липсата на провеждан мониторинг на птиците и прилепите в района на площадката, би могло да попречи или увреди приоритетни местообитания и популации на защитени видове – предмет на опазване в защитените зони от мрежата Natura 2000, административен орган е приел, че по ИП не са съобразени местообитания и миграция на прелетни птици и защитени животински видове, с оглед на което е дадено заключение, че е необходимо да се извършва оценка за съвместимост.

В представената информация по Приложение №2 към чл. 6, ал. 1 от Наредбата за О. липсват аргументирани анализи и оценки касаещи кумулативното въздействие в района, по отношение на защитените зони в близост и защитаваната фауна. В оспорваното решение са посочени показатели, които налагат извършването на О., тъй като ответникът не е приел, че от подаденото искане може да се прави извод за отсъствие на отрицателно въздействие върху природни местообитания, популации и местообитания на видове, предмет на опазване в защитени зони, които са в близост до мястото за реализация на ИП. В процесния случай е извършена оценка за съвместимост по чл. 2, ал. 1, т. 1 от Наредбата за условията и реда за извършване на оценка на съвместимостта на планове, програми, проекти и инвестиционни предложения с предмета и целите на опазване на защитените зони и е преценено от компетентните органи, че има вероятност инвестиционното предложение да окаже значително отрицателно въздействие върху защитените зони по смисъла на чл. 40, ал. 4 от цитираната наредба.

Настоящият състав намира, че изложените мотиви в решението на административния орган в горния смисъл съответстват на приложимите процесуални и материалноправни разпоредби, относими към преценка необходимостта от извършване на оценка по О.. Изложените от административния орган мотиви се основават и предлагат анализ на конкретните характеристики на инвестиционното предложение, както и обосновка на изводи за това, че от осъществяването му могат да настъпят последици, които да засегнат негативно компонентите на околната среда. Съображенията по всеки от критериите се позовават на определени специфики/характеристики на ИП, респ. на пълнотата, обосноваването и конкретиката на информацията за тях, налична в депозираното ИП. Обжалваното решение е съобразено и с изискването на чл. 93, ал.1, т.2 ЗООС - когато ИП, с оглед техническите характеристики на ветрогенератора, може да оказва значително отрицателно въздействие върху околната среда.

Следва да се посочи, че нормата не изисква категоричност, пълна увереност за проява на отрицателно въздействие, а съществуване на вероятност за значително отрицателно въздействие. Именно за преценка значителността на отрицателно въздействие, ответникът е приел необходимост от извършване на О.. Това разбиране следва от основните принципи в областта на опазване на околната среда, уредени в европейското законодателство, по-конкретно, в чл. 191 (2) от Договора за функциониране на Европейския съюз, а именно: а) принцип на предпазливост/ предпазен принцип (precautionary principle) и б) превантивен принцип (prevention principle). Те дават възможност на контролните органи по опазване на околната среда да действат на един по-ранен етап, изпреварващо, преди да са налице категорични научни доказателства за настъпване на вреди, и с цел предотвратяване на тяхното настъпване. Именно заради съществуващата вероятност и предположения, компетентният орган е разпоредил извършване на О. на ИП. Изводът на административния орган, че инвестиционното предложение има вероятност да окаже значително отрицателно въздействие компонентите на околната среда е направен въз основа на обема изложена информация в ИП, с позоваване на съответни характеристики на инвестиционното предложение и очаквания ефект от реализирането му, и в този смисъл е обоснован. Именно в производство по О. ще се установи чрез специални изследвания, дали ИП ще окаже влияние върху защитените зони, местообитания и миграция на прелетни птици и прилепи, фоновия шум и въздуха в региона. Затова и изводите на вещото лице по приетата СТЕ не могат да послужат като основание за отмяна на процесното решение и постановяване на друго, с което да се приеме, че не следва да се извършва О. на процесното ИП.

Предвид гореизложеното съдът счита, че оспореното решение е законосъобразен административен акт, издаден от компетентен орган, в предписаната форма, при липса на допуснати процесуални нарушения в хода на проведеното административно производство и в съответствие с относимите материалноправни норми и целта им, поради което жалбата, като неоснователна, следва да бъде отхвърлена.

Мотивиран така, Административен съд София-град, Второ отделение,

31 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ ЖАЛБАТА на „Еко Енерджи 2006“ООД, ЕИК-124682806, срещу Решение за преценяване необходимостта от О. №ВА-103/ПР/2022 от 05.08.2022г. на директора на РИОСВ-В..

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховен административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: